

ת"פ 23770/09/20 - מדינת ישראל נגד שאמך חרב

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 23770-09-20 מדינת ישראל נ' חרב(עציר)

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שאמך חרב

החלטה

1. בפני בקשה לפסילת מותב זה מלדון בתיק.

2. טיעוני הצדדים :

טיעוני ב"כ הנאשם :

ב"כ הנאשם טען במעמד הדיון שהתקיים ביום 13.10.20 כי בית המשפט מכיר את הנאשם מתיקים רבים שהובאו בפניו, בית המשפט מכיר את הנאשם בעקבות גזר דין שניתן בעניינו לפני מספר חודשים שהסנגוריה הגישה בגינו ערעור ובית המשפט קיבל את הערעור. לאחר שניתן פס"ד כעבור זמן מה, כעבור חודש, נעצר הנאשם בגין הפרת צו פיקוח, הובא להארכת מעצר, מותב זה דן בבקשה, האריך את המעצר של הנאשם ביממה אחת, ואז התברר שלא היה מקום לעצור אותו והוא שוחרר. ב"כ הנאשם התחייב להעביר לעיון בית המשפט הפרוטוקול ובקשת המעצר בתיק המ"י. בנסיבות, ובהינתן העובדה שבית המשפט נחשף לעברו של הנאשם, ובהינתן העובדה שמדובר באותם אישומים - הפרת צו פיקוח בתיק הנוכחי ובתיק שעליו הוגש הערעור ובית המשפט נתן את דעתו, מבוקש כי מותב זה יפסול את עצמו מלדון בתיק זה.

בתאריך 15.10.20 הגיש ב"כ הנאשם הודעה ובה הפנייה לפסיקה בתמיכה בבקשתו (ע"פ 518/20, ע"פ 7221/19, ע"פ 732/19, ע"פ 4967/19, ע"פ 3896/19, ע"פ 6792/18, ת"פ 74727-01-20, ת"פ 65248-07-19).

טיעוני המאשימה בבקשה :

עמוד 1

בטיעוני המאשימה שהוגשו בכתב נטען כי יש לדחות הבקשה, זאת כיוון שבתיק זה אין מתקיים חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט, עצם חשיפה להליכים קודמים ואף הבעת דעה בהליך קודם אינן מקימות כשלעצמן חשש ממשי למשוא פנים ולא הוכח במקרה זה כי "ננעלה" דעתו של בית המשפט עקב הליך קודם (הפנתה לע"א 4122/18).

דין והכרעה:

המסגרת נורמטיבית נוהגת:

סעיף 77א' לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד - 1984 קובע כי -

(א) שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

בע"פ 8672/19 דני זילברשלג נ' ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין בתל-אביב, פורסם במאגרים המשפטיים (5.2.2020) שב בית המשפט העליון (כב' הנשיאה א' חיות) ועמד על ההלכה הנוהגת לעניין פסלות שופט אשר דן בהליכים קודמים בעניינו של בעל הדין:

"5. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. העובדה ששופט דן בתיק אחר בעניינו של המערער היא כשלעצמה אינה מקימה עילה לפסילת המותב, למעט במקרים חריגים שבהם נקבעו בהליך הקודם ממצאי מהימנות ברורים או שבית המשפט נחשף לחומר שלאור טיבו ועוצמתו לא יוכל להשתחרר ממנו בהליך החדש שבו הוא יושב לדין (ראו: ע"פ 8091/17 ארביב נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשדוד, פסקה 7 (23.10.2017)). בעניינינו לא ביסס המערער את הטענה כי עצם ניהול ההליך בפני המותב שדן בהליך המשמעותי הקודם מקים חשש ממשי למשוא פנים. זאת בפרט לנוכח העובדה שכל אחד מההליכים נוגע למתלוננים שונים ולתשתית עובדתית שונה".

עוד קבע בית המשפט העיון בע"פ 1934/17 עבידיה פאלח נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (27.3.2017) כי עצם חשיפת המותב להרשעותיו הקודמות של הנאשם אינה כשלעצמה עילה לפסלות המותב מלשבת בדין:

"6. הוראת סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 קובעת כי המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. ערעור הפסלות אינו המקום להשיג על קבילותן של ראיות או על מנהגיו של בית המשפט קמא. בעניינינו השאלה המצריכה הכרעה היא האם חשיפתו של המותב לתיקי הרשעותיו הקודמים של המערער מעלה חשש ממשי למשוא פנים. לשאלה זו עלי להשיב בשלילה. בהלכה הפסוקה נקבע כי "עצם חשיפתו של שופט מקצועי לחומר

ראיות בדבר עברו הפלילי של נאשם הנידון בפניו אינה פוסלת אותו, [כשל]עצמה, מליישב בדין" (ע"פ 5133/02 עכאווי נ' מדינת ישראל (3.7.2002)). חשיפה להרשעות קודמות של נאשם לא תהווה עילת פסלות במיוחד "במקרה בו המידע על ההרשעות הקודמות הינו חלק ממרכיביה של העבירה, ולכן מופיע בכתב האישום" (ע"פ 5959/99 פרושינובסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (14.9.1999)); יגאל מרזל דיני פסלות שופט 304-302 (2006)). במקרה דנן הרשעתו הקודמת של המערער מהווה מרכיב באישום כנגדו ועובדותיה רלוונטיות להכרעתו. בנוסף, המערער לא הבהיר מדוע לגישתו עיון בתיקיו הקודמים עשוי היה לנעול את דעתו של המותב כנגדו בתיק הנוכחי. לפיכך, ובהתאם להלכה הנזכרת, מצאתי כי חשיפתו של בית המשפט לתיקיו הקודמים של המערער אינה יוצרת כשלעצמה חשש למשוא פנים."

מקרה דומה למדי נדון בבית המשפט העליון בתיק ע"פ 8744/16 צנטולי קיטובני נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (23.11.2016). במקרה זה פסק בית המשפט העליון פסיקתו אשר מצאתי כי דומה למדי בנסיבותיה ומסקנותיה גם למקרה שבפני :

7. "מסה משמעותית כזאת לא הצטברה בענייננו. בית המשפט גזר את דינו של המערער, לפני כשנה, על סמך הודאתו בכתב אישום מתוקן בהתאם להסדר טיעון שגובש בין הצדדים, ומבלי שהתקיים דיון הוכחות. מעיון בגזר הדין שניתן בהליך זה, ניכר כי לא נקבעו בו קביעות מהימנות ביחס למערער או נבחנו ראיות. גזר הדין התמקד אך בסוגיות של קביעת מתחם הענישה ההולם וקביעת הענישה בתוך המתחם, ביחס לעבירות בהן הורשע המערער ובהתאם לנסיבות עניינו. לא ניתן ללמוד מגזר הדין על חשש ממשי כי ננעלה דעתו של המותב בעניינו של המערער או כי ינהג כלפיו במשוא פנים."

8. יתרה מכך, בית המשפט עצמו ציין בהחלטתו בבקשת הפסלות כי אינו זוכר את עברו הפלילי של המערער, וכי ככל שיידרש בהליך הנוכחי לשאלת קביעת האשמה, יעשה כן על יסוד הראיות שיונחו בפניו בלבד, תוך התעלמות מההרשעה מושא ההליך הקודם. לא למותר לציין בהקשר זה כי המערער עצמו הוא זה שבחר להציג בפני בית המשפט באופן מפורט את העונשים שהוטלו עליו במסגרת גזר הדין ואת תוצאות הערעור על גזר הדין."

9. גם אם מעורבות בית המשפט בתיקו הקודם של המערער נטע בלב המערער חשש סובייקטיבי בדבר משוא פנים, אין בחשש זה כדי לפסול את בית המשפט מליישב בדין. המבחן הנקוט בידינו הוא מבחן אובייקטיבי של משוא פנים בניהול המשפט (ראו למשל: ע"פ 4304/13 זמיר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (27.6.2013)), ולא שוכנעתי כי מתקיים בענייננו חשש ממשי למשוא פנים מעין זה. ממילא, כלל הוא כי "בית המשפט שלנו הוא בית משפט בו מכהן שופט איש מקצוע ולא חבר מושבעים, וכל שופט יודע אל-נכון שהרשעה בעבירה בעבר אינה ראייה כלשהי לביצוע עבירה נוספת אחרת, וכי יש להוכיח כל אשמה בכל תיק מעבר לכל ספק סביר" (ע"פ 299/94 נחמני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.2.1994))."

מן הכלל אל הפרט :

לאחר ששמעתי ועיינתי בטיעוני הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות וזאת בשל הטעמים הבאים :

ראשית, בעניינו של הנאשם ניתן גזר דין במהלך השנה האחרונה. עם זאת, מותב זה לא נדרש במסגרת גזירת דינו של הנאשם לקביעת ממצאי מהימנות בעניינו של הנאשם אלא נדרש כבכל גזר דין לקבוע מתחם העונש ההולם והעונש הראוי בעניינו. משכך הם פני הדברים לא גיבש בית המשפט עמדה כלשהי לעניין חפותו או אשמתו של הנאשם בהליך שבפני.

שנית, ומטבע הדברים, נחשף בית המשפט לעברו הפלילי של הנאשם במסגרת גזירת דינו אך עבר זה אינו זכור לבית המשפט לפרטי פרטים שעה שבפני מותב זה הובאו חשודים רבים בעניינם דן בית המשפט ונאשמים רבים אשר נגזר דינם במהלך תקופה זו ומעובדות כתב האישום ניתן להסיק כי לנאשם עבר פלילי נוסף להרשעתו בגזר הדין לעיל. יתרה מכך וכאמור בפסיקה אין בחשיפת בית המשפט להרשעותיו הקודמות של הנאשם משום עילה כשלעצמה לפסילת המוצב מלשבת בדיון.

שלישית, ב"כ הנאשם ביקש ללמוד מקבלת הערעור על חומרת העונש שהוטל על הנאשם בידי מותב זה (הפחתה של מספר חודשי מאסר) כדי עובדה אשר יש בה ליצור משוא פנים מצד מותב זה כלפי הנאשם ולא כך הדבר. גם אם קבע בית המשפט המחוזי כי העונש שהוטל על הנאשם נטה לחומרא באופן שהצריך התערבות לקולא אין בכך כדי להעיד דבר באשר לעמדתו של בית משפט קמא ביחס לנאשם שבפניו, קל וחומר שאין בכך כדי להעיד על יחס מוטה לעתיד.

רביעית, ב"כ הנאשם ביקש ללמוד על משוא פנים או חשש למשוא פנים מצד מותב זה כלפי הנאשם שעה שמעצר החשוד הוארך ביממה שלאחריה שוחרר ולא התבקשה הארכה נוספת של מעצרו. עם זאת לא מצאתי דבר בטענה זו שעה שלא הוצג בפני בית המשפט מספר הליך תיק המ"י ופרוטוקול ההליך, בית המשפט מצא כי אין מקום לאתר ההליך מיוזמתו, הליך זה זכור למותב זה באופן מעורפל בלבד בשל ריבוי הליכי מעצר בבית המשפט השלום בטבריה ומכל מקום וגם אם עובדתית כך הדבר הרי שלא נטען כי הוגש ערר על ההחלטה להאריך את מעצרו של החשוד ומכאן כי גם לא נקבע כי לא היה מקום להארכת המעצר, קל וחומר כי לא כל הארכת מעצר גוררת בסיומה הגשת כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים ולא הובאו כל נתונים מטעם ב"כ הנאשם על נסיבות סיום תקופת המעצר או אי הגשת ערר.

זאת ועוד, לא נטען מפי ב"כ הנאשם כי מותב זה נחשף לחומרי החקירה בתיק זה במסגרת הדיון בתיק המ"י ואין די בטענה כי עסקינן בתיקי הנאשם (גזר הדין, תיק המ"י והתיק הנוכחי) בגין הפרתו של אותו צו פיקוח כדי להצביע על חשש למשוא פנים שעה שנראה כי בכל תיק נדרש ויידרש בית המשפט לראיות אחרות.

חמישית, והחשוב מכל, מטיעוני ב"כ הנאשם עולה כי הליך או הליכים קודמים נטען בלב הנאשם תחושה סובייקטיבית בדבר משוא פנים כלפיו אך הן בבחינה פנימית והן בבחינה אובייקטיבית לא מצאתי כל אחיזה לטענה זו שעה שככל

שיידרש מותב זה לבירור האשמה או גזירת דינו של הנאשם יעשה כן על יסוד הראיות והעובדות (בהתאמה) שיונחו בפניו בלבד.

שישית, ולמעלה מן הצורך ושלא כטעם עיקרי בהחלטה זו אציין כי בבית משפט השלום בטבריה מכהנים שני שופטים הדנים בתיקים פליליים דרך קבע, בפני בית המשפט מובאים לצערי לא פעם ולא פעמיים נאשמים שזה להם תיקם השני, השלישי או הרביעי בתוך תקופה של שנים ספורות. פסילת המותבים הדנים בתיקים אלו אך בשל העובדה כי גזרו דינם של הנאשמים ומכאן כי נחשפו להרשעותיהם הקודמות ואף החמירו או הקלו בעונשם, יש בה כדי ליצור מעמסה של ממש על כתפי משפחות הנאשמים, עדי התביעה והתביעה באשר תצריך העברת התיק לשמיעה בבתי משפט מרוחקים.

טרם סיום מצאתי להתייחס לפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם בהודעתו בכתב. מעיון בפסיקה זו מצאתי כי אינה רלוונטית לענייננו ובמה דברים אמורים?

בע"פ 518/20 פלוני נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (9.2.20) צוין כי המותב הרלוונטי קבע בעבר ממצאי מהימנות בעניינו של הנאשם ואף נחשף לקווים באישיותו - נסיבות מהותיות אשר אינן מתקיימות בענייננו, מה גם שבית המשפט העליון בהחלטתו נתן משקל לעובדה כי בבית המשפט במקרה הנ"ל שופטים אחרים שיכולים לדון בעניינו של הנאשם (מה שקרוב לוודאי אינו כך במקרה שבפניי שעה שהבקשה למעצר עד תום ההליכים בתיק מושא התיק שבפניי נשמעת בפני המותב הנוסף היחיד הדן בתיקים פליליים בבית המשפט בטבריה).

בע"פ 7221/19 אלמקיאס נ' מ"י פורסם במאגרים המשפטיים (11.11.19) ניתן משקל בהחלטת בית המשפט העליון לעובדה כי בית המשפט דן בהליך המעצר מושא כתב האישום ודן בשני תיקים אחרים המתנהלים כנגד הנאשם בעת האחרונה - להבדיל מהמקרה שבפניי שעה שלא נטען כי בית המשפט דן בהליכי המעצר בתיק מושא כתב האישום בפניי וכי מותב זה דן בתיק אחד בלבד בעניינו של הנאשם במהלך השנה החולפת וייתכן שבכלל (באופן מכוון נמנע מותב זה מלערוך בדיקה בנושא לצורך כתיבת החלטה זו שמא ייחשף לפרטים נוספים אודות הנאשם ואת האמור לעיל אציין למיטב זכרוני).

בע"פ 732/19 גרנובסקי נ' מ"י פורסם במאגרים המשפטיים (13.2.19) התקבלה בקשת המערער תוך שהמותב הדן בתיק נחשף לחומר החקירה בתיק וכן הביע דעתו באשר לאופן זיהויו של המערער כמבצע העבירה - נסיבות מהותיות אשר אינן מתקיימות בענייננו.

בע"פ 4967/19 וארשולקר נ' מ"י פורסם במאגרים המשפטיים (21.8.19) הורה בית המשפט העליון על העברת התיק לשמיעה בפני מותב אחר תוך שנתן משקל גם להיחשפות המותב לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בהליך קודם בעניינו של הנאשם ובבית המשפט מכהנים שופטים רבים בפניהם נשמעים תיקים פליליים - נסיבות מהותיות ורלוונטיות אשר אינן מתקיימות בענייננו.

בע"פ 3896/19 צרפתי נ' מ"י פורסם במאגרים המשפטיים (24.7.19) ניתן משקל בהחלטת בית המשפט לעובדה כי

בבית המשפט שופטים רבים בבית המשפט בפניהם נשמעים תיקים פליליים - נסיבה אשר אינה מתקיימת בענייננו.

בע"פ 6792/18 פלוני נ' מ"י פורסם במאגרים המשפטיים (22.10.18) הורה בית המשפט העליון על העברת התיק נוכח העובדה כי התנהלו ומתנהלים בפני אותו מותב הליכים רבים כנגד המערער, בית המשפט נחשף לאמור בתסקיר שירות המבחן ועמדת שירות המבחן כלפי הנאשם והתנהגותו - נסיבות רלוונטיות אשר אינן מתקיימות בענייננו.

סוף דבר

לאור כל האמור אני מורה על דחיית הבקשה לפסילת מותב זה מלדון בתיק.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, בהעדר
הצדדים.